

INLEIDING

deel 0

INHOUD

1. INLEIDING	2
2. ALGEMENE TOELICHTING OVER STRUCTUURPLANNING	5
2.1. INLEIDING	5
2.2. HET ONTSTAAN VAN DE STRUCTUURPLANNING	5
2.3. KENMERKEN VAN STRUCTUURPLANNING	6
2.4. WAAROM EEN STRUCTUURPLAN OPMAKEN?	7
2.5. HET DECREET OP RUIMTELIJKE ORDENING	8
2.6. DECRETALE BEPALINGEN	8
2.7. POSITIONERING VAN DE GEMEENTE	10
3. STRUCTUURPLANNINGSPROCES	11
3.1. ALGEMEEN	11
3.2. INFORMELE PROCEDURE	13
3.2.1. Procedure.....	13
3.2.2. Op te maken documenten.....	14
3.2.3. Organisatie van overlegstructuur.....	15
3.3. FORMELE PROCEDURE	20
4. TIMING INFORMELE PROCEDURE	21
5. TIMING FORMELE PROCEDURE	22

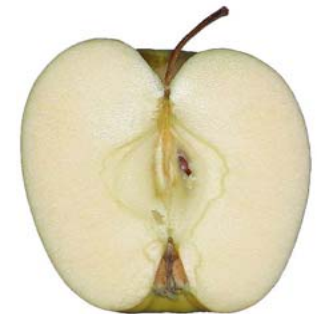
1. INLEIDING

De gemeente Kuurne heeft op 7 december 1999 beslist om over te gaan tot de opmaak van een Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan.

Vooraleer het eigenlijke onderzoek en ontwerp aan te vatten, worden in dit hoofdstuk de algemene kenmerken van de structuurplanning toegelicht en wordt het planningsproces beschreven dat zal gevolgd worden bij de opmaak van het structuurplan. Tevens wordt een timing voorgesteld voor de verschillende fasen van de opmaak van het voorontwerp.

De beschrijving van het planningsproces omvat korte uiteenzettingen over het traject dat zal gevolgd worden, de manier waarop zal samengewerkt worden met de verschillende partners, welke documenten zullen opgemaakt worden, wanneer zal overlegd worden en wanneer bestuurlijke beslissingen moeten genomen worden.

klassieke structuur van de concentrische stad:
(appel)
geconcentreerde bundeling

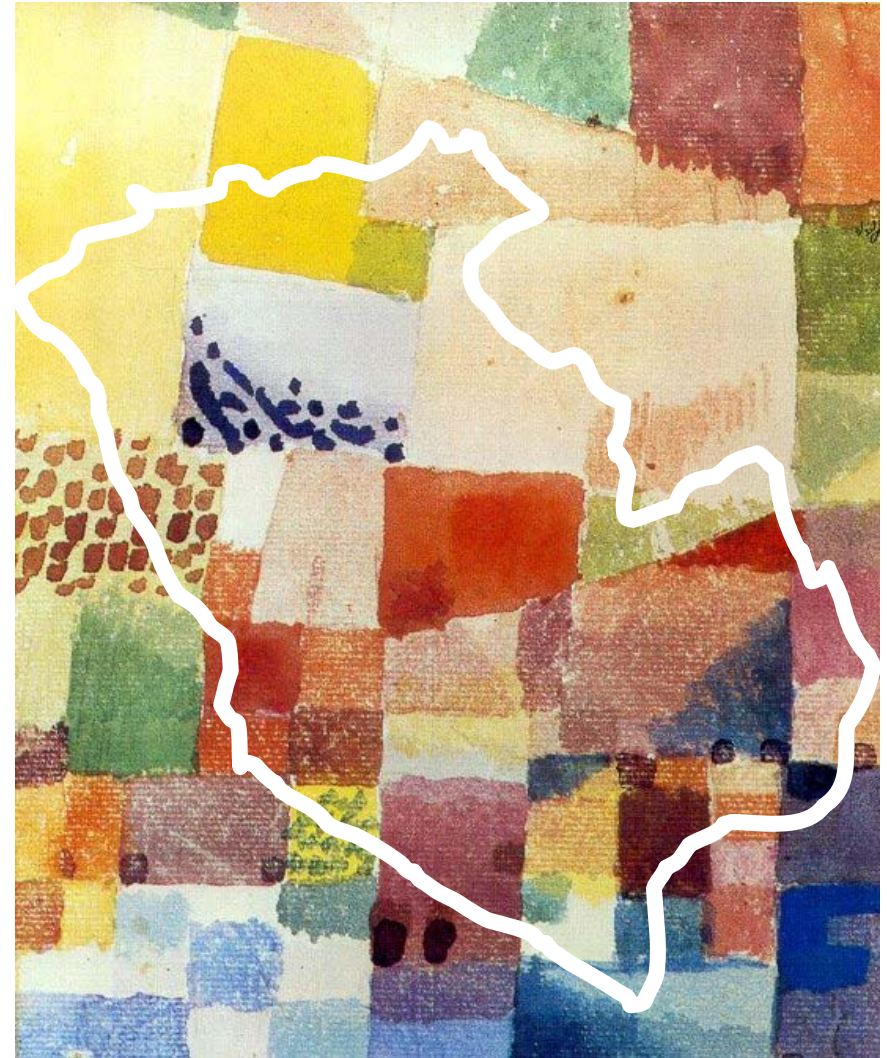
actuele stedelijke clusters en netwerken:
(granaatappel)
gedeconcentreerde bundeling

BASISSTELLING 1 - benadering

De klassieke tweedelingen 'stad-platteland' en 'bebouwd-onbebouwd' zijn benaderingen die niet altijd de ruimtelijke realiteit weergeven. Het huidige nederzettingsspatroon moet eerder gelezen worden als een raster van ruimtelijk-programmatorische fragmenten, als een opeenvolging van steeds wisselende ruimtelijke patronen. De rasterstad doet zich voor als een 'geordend-ongeordend' geheel van fragmenten, elk met hun specifiek programma en hun specifieke invulling. Haar rijkdom ligt in de diversiteit van patronen en de keuzemogelijkheden die hierdoor gegenereerd worden. De verdichting en mobiliteit zijn sleuteltermen in deze benadering. Dikwijls krijgen de infrastructuur, ten gevolge van hun betere bereikbaarheid en hun attractiviteit voor de bevolking, langzaam de positie van de oude binnenstedelijke centra. De programmatische dichtheid - de veelheid aan activiteiten en functies - vertaalt er zich niet altijd in densiteit.

Dezelfde thema's – wonen, werken, verdichting, mobiliteit - keren terug in het structuurplan van Kuurne. Kuurne ligt aan de rand van het regionaalstedelijk gebied, heeft dus geen uitgesproken centraliteit, maar toch moet ook in Kuurne de ontwikkeling van stedelijke potenties de ambitie zijn. Het concept van het structuurplan is een stedelijk klimaat te realiseren, waarin de vervulling van individuele woonwensen niet meer in tegenspraak is met de onmiddellijke bereikbaarheid van stedelijke voorzieningen. Door het structuurplan wordt er een interpretatiekader geboden om de belangrijkste opties te realiseren in de gegeven ruimtelijke context. Zoals gezegd is de rasterstad opgebouwd als een continue aaneenschakeling van wisselende fragmenten. De fragmenten interfereren met elkaar als de kleurvlakjes in een schilderij. Van een afstand bekeken verbleken de contouren en blijft een onduidelijk beeld over waarin de scherpe tegenstelling tussen stad en landschap is opgeheven. De bestaande chaos levert een rijke verscheidenheid aan intense ervaringen op, en is daarmee leesbaar als de hoogste kwaliteit. De belangrijke infrastructuur zijn de ruggengraten die het geheel samenbinden en de knooppunten van deze vormen de strategische locaties bij uitstek. Door al deze ingrepen wordt de samenhang van het volledige gebied versterkt en wordt het grondgebruik intensiever gemaakt. De bestaande fragmentatie, die aan bloedarmoede lijdt, wordt door de input van nieuwe activiteiten en nieuwe verbanden omgebogen tot een fragmentatie die effecten van stedelijke synergie teweegbrengt.

BASISSTELLING 2 – anatomie van de gemeente

Een gemeenschap is een levend organisme. Een gemeente is een levend lichaam. Zo is ook de structuur van een gemeente vergelijkbaar met een levend organisme, met een lichaam.

Zoals een biologisch organisme in feite een complex van verschillende systemen is en het leven de interactie tussen deze systemen, zo kan de organisatie van de menselijke nederzettingsstructuur op gelijkaardige manier gekarakteriseerd worden.

Uiteraard vereist deze vergelijking grote mate van vereenvoudiging en abstractie. Maar dan is het opvallend, hoeveel analogieën te vinden zijn tussen de fundamentele biologische systemen, zoals bv. een cel en de organisatie van leefstructuren, zoals een stad. Alsof het éne met het andere te maken heeft.

Eén van de verklaringen is dat het in alle gevallen gaat om de optimale ruimtelijke organisatie van interfererende systemen. Of met andere woorden – een resultaat van de efficiëntste organisatie bepaald door de interne functies en externe condities.

Om inzicht te krijgen in het functioneren van een deel van het menselijk lichaam, bv. de hand, moet men kennis hebben over alle systemen die iets met die hand te maken hebben: het zenuwstelsel, bloedsomloop, motorisch systeem (spierenstelsel), skelet en vele andere. Zo ook is dit bij het “lichaam van de gemeente”. Om iets zinnigs te kunnen zeggen over een deel van het gemeentelijk grondgebied moeten we kennis hebben over de belangrijkste systemen – deelstructuren – van de volledige gemeente. Deze parallel reikt zelfs tot in het taalgebruik - veel woorden in beide disciplines zijn synoniem.

Het kennen van het functioneren van deze systemen, van de onderlinge interactie en de ruimtelijke weerslag ervan, is essentieel voor het vaststellen van de juiste analyse, ontwikkelingsperspectieven en eventueel een diagnose. Analoge benadering is aan de orde bij de opmaak van een structuurplan voor een gemeente. De organisatie van de verschillende functies in de gemeente, het functioneren van de deelsystemen en hun ruimtelijke dragers (deelstructuren), de interacties onderling en de synthese van het geheel worden in eerste instantie in de ruimtelijke analyse beschreven. Op basis van de analyse van de verschillende ruimtelijke deelstructuren worden per deelstructuur de respectievelijke toekomstmodellen ontwikkeld.

Pas als deze ontwikkelingsmodellen per deelstructuur gekend zijn wordt overgegaan tot hun projectie op verschillende deelgebieden (deelruimten). En ook hier kan opnieuw de parallel worden getrokken met een lichaam – als we over een lichaamsdeel gefundeerd willen spreken, moeten we alle systemen van het volledige lichaam kennen. Tenslotte geeft de samenstelling van de deelgebieden een beeld van de ontwikkelingsperspectieven van de volledige gemeente – de gewenste ruimtelijke structuur.

BASISSTELLING 3 - strategie

Naast de langetermijnvisie (een ideaal beeld van de ontwikkelingstransformatie van de gemeente) moet ook een strategie gekozen worden, waarmee de problemen, waaraan het beleid daadwerkelijk bereid is te werken, aangepakt worden. Het bijhorend onderzoek moet op de gekozen onderwerpen anticiperen.

Het structuurplan als stedenbouwkundig beleidsinstrument mag niet de ambitie hebben om alle ruimtelijke ontwikkelingen te kunnen voorzien en/of de maatschappij te kunnen bepalen en sturen. Het is reeds zeer belangrijk indien de basisprincipes van het structuurplan de toekomstige realiteit positief zouden beïnvloeden. Deze aangewezen bescheidenheid betekent absoluut geen afzwakking van eigen ambities, maar wel aanvaarding van de reële maatschappelijke proporties van het structuurplan, immers

“...de grootste strateeg is diegene, die negatieve ontwikkelingen verhindert en de positieve niet in de weg staat” (L.N. Tolstoj).

Of zoals de gerenommeerde architect-filosoof Luc Deleu zegt: “het voornaamste is over de belangrijkste structuren na te denken; de rest komt vanzelf...”.

Het gaat immers in de structuurplanning niet zozeer om voor elk, op heden nog niet te voorzien probleem, een ruimtelijke oplossing te bieden. De essentie is de ruimte en zijn toekomstige ontwikkelingen door ondoordachte en onomkeerbare beslissingen niet te hypothekeren. Het is immers niet aan onze generatie om de toekomst te bepalen, maar om een duurzaam beleid te voeren dat voor de toekomstige generaties alle ontwikkelingskansen toelaat. Het is vrij evident dat er in de toekomst betere oplossingen bedacht zullen worden dan we nu zelf in staat zijn deze te bedenken. Daarom moeten deze oplossingen mogelijk blijven.

2. ALGEMENE TOELICHTING OVER STRUCTUURPLANNING

2.1. INLEIDING

De structuurplanning als proces en het structuurplan als een beleidsinstrument hebben in Kuurne een relatief lange traditie. Reeds begin de jaren '70 werden initiatieven genomen voor de opmaak van een gemeentelijk structuurplan.

In 1991 werd door het gemeentebestuur het 'Structuurplan Kuurne 2000' goedgekeurd en aangenomen als een belangrijk bestuurlijk document, dat richtlijnen bevatte voor de gemeentelijke stedenbouwkundige ontwikkelingen voor de komende 10 jaar. Het plan sluit aan bij een gelijkaardig bestuursdocument voor de jaren 1980 (gemeente Kuurne, Structuurplan - Leiedal, 1975).

In 1994 werd het Structuurplan Kuurne 2000 als voorbeeld van goede gemeentelijke structuurplanning opgenomen in de publicatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap AROHM, Bestuur Ruimtelijke Ordening, "Structuurplanning: een handleiding voor gemeenten".

Tot op heden baseerde de ruimtelijke ordening van de gemeente zich op de plannen van aanleg, die op hun beurt een reflectie waren van de visie in het structuurplan 'Kuurne 2000'.

In het kader van de opmaak van het GAPAK werd in 1996 ook een aanzet tot voorontwerp van APA voor Kuurne uitgewerkt. Een definitief plan werd echter nooit goedgekeurd.

Met het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening, dat op 1 mei 2000 in werking trad, wordt de structuurplanning van toepassing in gans Vlaanderen.

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste karakteristieken van de structuurplanning beschreven en wordt de relatie tussen de bestaande en de in opmaak zijnde plannen van aanleg enerzijds en het nieuwe structuurplan anderzijds uitgelegd.

2.2. HET ONTSTAAN VAN DE STRUCTUURPLANNING

De structuurplanning is ontstaan tijdens de jaren zeventig als reactie op de toenmalig vigerende ruimtelijke planning. Deze werd geregeld door de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, de zogenaamde 'stedenbouwwet'. De belangrijkste planningsinstrumenten waren volgens deze wet de plannen van aanleg (de gewestplannen en de algemene en bijzondere plannen van aanleg).

In de loop van de voorbije twintig jaar zijn de plannen van aanleg niet altijd de geschikte instrumenten gebleken om de ruimtelijke ontwikkelingen te structureren en te ordenen.

Het zijn immers plannen die als statische eindtoestandplannen geïnterpreteerd en gebruikt worden en die misschien wel op basis van wetenschappelijke extrapolaties van actuele gegevens, maar op die manier te tijdsgebonden, de toekomstige ruimtelijke ordening fixeren in een definitief plan. De ruimtelijke ontwikkelingen worden geacht zich te schikken naar deze geformaliseerde eindtoestand. De in de plannen van aanleg vastgelegde bodembestemming levert hiervoor een technisch toetsingskader, dat bepaalt wat mag en wat niet mag.

Een dergelijke planning is gebaseerd op de veronderstelling dat de mens door middel van de rede en de wetenschap de processen van de ruimtelijke ontwikkeling kan controleren en organiseren. Deze veronderstelling heeft echter in tal van situaties gefaald ten opzichte van de complexiteit van de realiteit, ten opzichte van het gevoel van relativiteit dat eruit volgde, en ten opzichte van het bewustzijn van de onmogelijkheid tot rationele beheersing van de toekomstige ruimte.

De eindtoestandplanning is, vanwege haar statisch en passief karakter, niet in staat om rekening te houden met en in te spelen op een voortdurend wijzigende maatschappelijke context. Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen, die niet voorzien waren bij de opmaak van de plannen van aanleg, worden vaak achteraf gesancioneerd door allerlei wijzigingen en herzieningen. Uiteindelijk hebben de voortdurende aanpassingen, die noodzakelijk zijn aan de oorspronkelijke plannen van

aanleg, geleid tot een paradoxale situatie: niet de ruimtelijke plannen bepalen en oriënteerden de stedenbouwkundige praktijk, maar de reële stedenbouwkundige ontwikkelingen dicteren integendeel de inhoud van de plannen van aanleg. De eindtoestandplanning, die zo idealistisch de toekomstige ruimte wil definiëren, wordt op deze manier tot een puur pragmatische planning.

Het in veel gevallen disfunctioneren van de eindtoestandplanning heeft aanleiding gegeven tot de zoektocht naar een nieuwe vorm van ruimtelijke planning, die een antwoord zou kunnen bieden op de ruimtelijke problematiek van elk ogenblik. Op basis van de kritieken die geuit werden op de eindtoestandplanning en op basis van de ervaringen, die opgedaan werden in enkele gemeenten, werd de structuurplanning ontwikkeld. Structuurplanning heeft als doel een kader te bieden waarbinnen uitvoeringsplannen, zoals plannen van aanleg kunnen worden opgemaakt of gewijzigd, zonder de duurzaamheid van de ruimtelijke ontwikkelingen in het gedrang te brengen.

2.3. KENMERKEN VAN STRUCTUURPLANNING

Een ruimtelijk structuurplan is een beleidsdocument

Een structuurplan legt de beleidslijnen vast voor de verdere ruimtelijke ontwikkeling van het grondgebied waarvoor het plan wordt opgemaakt. Structuurplanning biedt een kader voor afweging van de ruimteaanspraken van de diverse maatschappelijke activiteiten en geeft prioriteiten en locaties aan. Het bevat dus essentiële keuzes over de ruimtelijke ontwikkeling van het gebied. De beleidskeuzes zijn onderbouwd en gemotiveerd en vormen een samenhangend ruimtelijk beleid. Een structuurplan genereert uitvoeringsplannen en is er een beoordelingsbasis voor.

met een overkoepelende aanpak

De ruimtelijke planning scheidt het kader waarbinnen de verschillende maatschappelijke activiteiten zich optimaal kunnen ontwikkelen. De ruimtelijke aspecten van andere beleidsdomeinen (milieu, economie, monumenten en landschappen,...) worden geïntegreerd in de structuurplanning. Dit gebeurt door het tweeledige principe van 'ontwepend onderzoek, onderzoekend ontwerp': enerzijds onderbouwen het onderzoek van de ruimtelijke structuur en de sectorale studies de planvorming; anderzijds genereren

de ontwerpactiviteiten nieuwe programma's en onderzoeken. Dit principe vormt de leidraad van het structuurplanningsproces.

dat ondersteund wordt door een breed maatschappelijk draagvlak

Het structuurplanningsproces is een 'open' planproces. De inspraakmogelijkheden en de betrokkenheid van alle geledingen van de bevolking verrijken de planningscontext, responsabiliseren de diverse maatschappelijke groepen op het vlak van ruimtegebruik en democratiseren de besluitvorming.

Dit overleg is m.a.w. essentieel om onderstaande redenen :

- om te kunnen ontdekken wat er echt belangrijk is in en voor de samenleving;
- om te komen tot een realistische afweging van de ruimtelijke behoeften en de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden;
- om voor de diverse betrokkenen duidelijk te stellen dat er keuzes moeten worden gemaakt;
- en om ervoor te zorgen dat de uiteindelijke beslissingen begrepen, aanvaard en ingeburgerd worden.

dat procesmatig groeit

Een structuurplanningsproces is "sleutelen aan een draaiende motor". Het is een continu maatschappelijk proces. De ruimtelijke problematiek wordt op elk ogenblik geëvalueerd en als uitgangspunt genomen voor nieuwe stedenbouwkundige acties. Deze procesmatige werkmethode biedt de mogelijkheid om rekening te houden met onvoorziene of onzekere ontwikkelingen en met een gebeurlijk veranderende visie van uitgangspunten.

Het structuurplanningsproces mondt uit in de opmaak van een structuurplan.

op drie sporen tegelijk

De operationaliteit van de ruimtelijke planning wordt bepaald door de coherentie tussen de globale visie, de haalbaarheid en de concrete maatregelen. Daarom worden in het structuurplanningsproces drie trappen onderscheiden:

- een normatieve trap, waarbij de wenselijkheden en de doeleinden op lange termijn worden geformuleerd;

- een strategische trap, waarbij de mogelijkheden en de middelen op middellange termijn worden onderzocht;
- een operationele trap, waarin de concrete acties en keuzes op korte termijn duidelijk worden gemaakt.

De explicietie van deze drie verschillende trappen laat een duidelijke onderlinge confrontatie en afweging toe, noodzakelijk voor een samenhangend ruimtelijk beleid.

Samengevat

Het structuurplan geeft de keuzes aan met betrekking tot de ruimtelijk-structurele ontwikkeling van een bepaald gebied, het belicht de ruimtelijke potenties en het geeft richtlijnen en organisatieprincipes aan voor grond- en ruimtegebruik. Het heeft betrekking op het hele grondgebied en op alle ruimtebehoevende activiteiten waarvan de ordening aan een respectievelijk bestuursniveau is toevertrouwd. Het beoogt tevens het bevorderen van de doeltreffendheid en de interne samenhang van het ruimtelijk beleid.

Het bevat zowel beleidskeuzes als een aanduiding van de middelen tot realisatie als een programma van acties.

Wat is een structuurplan niet

Het structuurplan is geen eindtoestandplan.

Het ruimtelijk structuurplan is geen bodembestemmingsplan. Uitspraken over de concrete inrichting en uitvoeringsaspecten van voorzieningen horen niet thuis in een structuurplan.

Een structuurplan is geen beoordelingsgrond voor de aflevering van stedenbouwkundige vergunningen (bouw- en verkavelingsvergunningen). Het heeft geen verordende kracht, wel een dwingende kracht ten aanzien van de overheid.

Een structuurplan is geen sectoraal plan. Maatregelen en acties die sectorspecifiek zijn, maar die geen ruimtelijke weerslag hebben, horen niet thuis in een structuurplan (bijvoorbeeld de uitrusting van sociale woningen, het beheer van een natuurgebied, promotie van hoteltoerisme, stimulering van hoogtechnologische bedrijvigheid).

Een structuurplan is geen louter technisch werkstuk, maar een actief politiek beleidsdocument.

2.4. WAAROM EEN STRUCTUURPLAN OPMAKEN?

Decretale verplichting

Het decreet stelt dat, naast het Vlaamse gewest en de provincies, alle gemeenten een ruimtelijk structuurplan moeten opmaken.

Eigen bevoegdheden waarmaken

De rol die het gewest, de provincie en de gemeente vervullen, wordt bepaald door het subsidiariteitsprincipe. Dit wil zeggen dat beslissingen moeten genomen worden op het meest geschikte niveau. Een hogere overheid treedt maar op als de doelstellingen van het overwogen optreden niet door het lager niveau kunnen worden verwezenlijkt.

De bevoegdheden worden verdeeld onder de Vlaamse-, de provinciale-, en de gemeentelijke overheden. Bouwaanvragen bv. behoeven geen uitspraak op Vlaams niveau, wel op gemeentelijk niveau.

Een voorwaarde om deze beslissingsbevoegdheden te kunnen opnemen is het hebben van een ruimtelijk structuurplan.

Een goed ruimtelijk bestuur:

- Structuurplanning beoogt de duurzame ruimtelijke ontwikkeling: aan de behoeften van deze generatie voldoen zonder de mogelijkheden van de toekomstige generaties in het gedrang te brengen.
- Structuurplanning maakt een samenhangend ruimtelijk beleid mogelijk; tussen verschillende sectoren onderling waarbij kortetermijnprogramma's gekaderd zijn in een lange-termijnvisie.
- Een structuurplan geeft een onderbouw aan en inzicht in de beleidsbeslissingen.
- Een structuurplan is een handig naslagwerk dat een duidelijk beeld geeft van de gemeente.
- Door een structuurplan op te maken komen onverwachte mogelijkheden en knelpunten aan het licht.

2.5. HET DECREET OP RUIMTELIJKE ORDENING

Het decreet voorziet structuurplannen op drie beleidsniveau's:

- gewestelijk niveau;
- provinciaal niveau;
- gemeentelijk niveau.

De rol die het gewest, de provincie en de gemeente vervullen, wordt bepaald door het subsidiariteitsprincipe. Dit wil zeggen dat beslissingen moeten genomen worden op het meest geschikte niveau. Een hogere overheid treedt maar op als de doelstellingen van het overwogen optreden niet door het lager niveau kunnen worden verwezenlijkt.

Het decreet bepaalt dat een structuurplan moet bestaan uit drie delen:

Het informatief gedeelte:

- de bestaande ruimtelijke structuur;
- een beschrijving van het gevoerde ruimtelijk beleid;
- een onderzoek naar de toekomstige ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten;
- het verband met het hogere ruimtelijk structuurplan of met de plannen van aanleg;
- de mogelijke alternatieven om de gewenste ruimtelijke structuur te bereiken.

Het richtinggevend gedeelte:

- de doelstellingen en prioriteiten inzake ruimtelijke ordening;
- de gewenste ruimtelijke structuur;
- de acties om tot uitvoering van het structuurplan te komen.

Het bindend gedeelte:

- de instantie, die het plan definitief vaststelt, duidt bij de opmaak van het structuurplan de onderdelen aan die bindend zijn.

Structuurplannen zijn slechts bindend voor de overheid en nooit voor de bewoner. Zo kunnen de ruimtelijke structuurplannen bijvoorbeeld geen beoordelingsgrond vormen voor bouw- en verkavelingaanvragen of voor stedenbouwkundige attesten.

Het gemeentelijk structuurplan wordt vastgesteld voor een termijn van vijf jaar, maar het blijft in ieder geval van kracht tot dat het door een nieuw definitief Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan is vervangen.

2.6. DECRETALE BEPALINGEN

Het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 bepaalt dat:

Art. 3. De ruimtelijke ordening van het Vlaamse Gewest, de provincies en de gemeenten wordt vastgelegd in ruimtelijke structuurplannen, ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordeningen.

Art. 4. De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

Art. 18. Onder ruimtelijk structuurplan wordt verstaan een beleidsdocument dat het kader aangeeft voor de gewenste ruimtelijke structuur. Het geeft een langetermijnvisie op de ruimtelijke ontwikkeling van het gebied in kwestie. Het is erop gericht samenhang te brengen in de voorbereiding, de vaststelling en de uitvoering van beslissingen die de ruimtelijke ordening aanbelangen.

Art. 19.

§ 1. Ieder ruimtelijk structuurplan bevat een informatief, een richtinggevend en een bindend gedeelte.

§ 2. Bij het opmaken van een ruimtelijk structuurplan duidt de instantie die het plan definitief vaststelt de onderdelen ervan aan die bindend zijn.

§ 3. Het richtinggevend gedeelte van een ruimtelijk structuurplan is het deel van het ruimtelijk structuurplan waarvan een overheid bij het nemen van beslissingen niet mag afwijken, tenzij omwille van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten of omwille van dringende sociale, economische of budgettaire redenen. De uitzonderingsgronden voor een afwijking worden uitgebreid gemotiveerd. Ze mogen in geen geval een aanleiding zijn om de duurzame ruimtelijke ontwikkeling, de ruimtelijke draagkracht en de ruimtelijke kwaliteit van welk gebied ook in het gedrang te brengen.

Dit richtinggevende gedeelte bevat ten minste:

1° de doelstellingen en de prioriteiten inzake ruimtelijke ontwikkeling;

2° een beschrijving van de gewenste ruimtelijke structuur uitgaande van de bestaande ruimtelijke structuur en van behoeften en gevolgen op economisch, sociaal, cultureel en agrarisch gebied, en op gebied van mobiliteit, natuur en milieu;

3° de maatregelen, middelen, instrumenten en acties tot uitvoering van het ruimtelijk structuurplan.

§ 4. Het informatief deel bevat ten minste:

1° een beschrijving, analyse en evaluatie van de bestaande fysische ruimtelijke toestand;

2° een onderzoek naar de toekomstige ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten;

3° het verband met het hogere ruimtelijk structuurplan of, in voorkomend geval, met de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen;

4° de mogelijke alternatieven om de gewenste ruimtelijke structuur te bereiken.

§ 5. Na de vaststelling van een ruimtelijk structuurplan neemt de overheid die het structuurplan heeft vastgesteld, de nodige maatregelen om de ruimtelijke uitvoeringsplannen in kwestie in overeenstemming te brengen met het ruimtelijk structuurplan.

§ 6. De ruimtelijke structuurplannen vormen geen beoordelingsgrond voor de werken en handelingen, bedoeld in artikelen 99 en 101, noch voor het stedenbouwkundig uittreksel en attest, bedoeld in artikel 135.

Art. 35.

§ 1. Het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan wordt vastgesteld voor een termijn van vijf jaar. Het blijft in ieder geval van kracht totdat het door een nieuw goedgekeurd Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan is vervangen, behoudens de bindende bepalingen die van rechtswege opgeheven zijn ingevolge artikel 22, § 1, tweede lid en artikel 29, § 1, tweede lid.

§ 2. Het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan kan te allen tijde geheel of gedeeltelijk worden herzien.

2.7. POSITIONERING VAN DE GEMEENTE

Het decreet bepaalt op welke niveaus ruimtelijke structuurplannen worden opgemaakt en hoe deze structuurplannen doorwerken:

- 1° Het Vlaamse Gewest maakt een ruimtelijk structuurplan op voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest. Ze duidt de onderdelen aan die door het Vlaamse Gewest, de provincies of de gemeenten moeten worden uitgevoerd, en bevat bepalingen die bindend zijn voor het Vlaams, provinciaal en gemeentelijk bestuur.
- 2° De provincies voor het grondgebied van de provincie: het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, met aanduiding van de onderdelen die door de provincie of de gemeenten moeten worden uitgevoerd en met bepalingen die bindend zijn voor het provinciaal en gemeentelijk bestuur.
- 3° De gemeenten voor het grondgebied van de gemeente: het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan dat de structuurbepalende elementen van gemeentelijk belang bevat en taakstellingen met betrekking tot de uitvoering ervan door de gemeente. Enkel de gemeente en de instellingen die eronder ressorteren zijn gehouden aan de bindende bepalingen.

De structuurbepalende elementen zijn de elementen die de hoofdlijnen van de ruimtelijke structuur van het niveau in kwestie beschrijven.

Plannen vanuit opgelegde taakstellingen:

De gemeente kan kiezen om zich te beperken tot de uitwerking van taakstellingen die opgelegd worden vanuit het hoger niveau. De weg van de minste weerstand voor goedkeuring is de weg waarbij de opties die genomen worden in het Vlaams en Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan worden overgenomen en op lokaal niveau uitgediept. Eigen gemeentelijke bevoegdheden die niet worden opgelegd door de hogere structuurplannen en die van lokaal belang zijn, kunnen hier worden aantoegevoegd.

Plannen vanuit eigen streefdoelen:

De gemeente kan een structuurplanningsproces aanvangen vertrekkende vanuit de gemeentelijke beleidsdoelstellingen, die al dan niet in strijd kunnen zijn met de bepalingen van de hogere ruimtelijke structuurplannen. Uit onderzoek zal blijken of de gemeentelijke opties de duurzame ruimtelijke ontwikkeling, de ruimtelijke draagkracht en de ruimtelijke kwaliteit van welk gebied ook kunnen garanderen. Als kan worden aangetoond dat een afwijking van de hogere structuurplannen gerechtvaardigd is, omwille van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten of omwille van dringende sociale, economische of budgettaire redenen, dan mag volgens het decreet van de richtinggevende bepalingen in de hogere structuurplannen worden afgeweken. Intens overleg met de hogere overheden is in dit geval sterk aanbevolen.

Daarnaast kan het gemeentebestuur in het informatief gedeelte alternatieve scenario's voorzien om de gewenste ruimtelijke structuur te verwezenlijken. Dit kunnen ook scenario's zijn die betrekking hebben op materie van provinciaal of van gewestelijk niveau.

Plannen vanuit eigen streefdoelen rekening houdende met opgelegde taakstellingen:

Bij voorkeur is een structuurplanningsproces het resultaat van een wisselwerking tussen de afweging van de opties genomen in de hogere structuurplannen en de opties van het gemeentebestuur, waarbij gestreefd wordt naar een maximale integratie van beide opties. Het kenbaar maken van eventuele conflictpunten is van essentieel belang met het oog op de herziening van de hogere structuurplannen.

3. STRUCTUURPLANNINGSPROCES

3.1. ALGEMEEN

Het structuurplanningsproces kan voorgesteld worden aan de hand van het schema dat afgebeeld staat op de volgende pagina. Het schema geeft de opeenvolgende stappen weer die zullen doorlopen worden en de middelen die hierbij zullen gehanteerd worden.

Het planningsproces bestaat uit twee fasen, nl. een informele en een formele procedure.

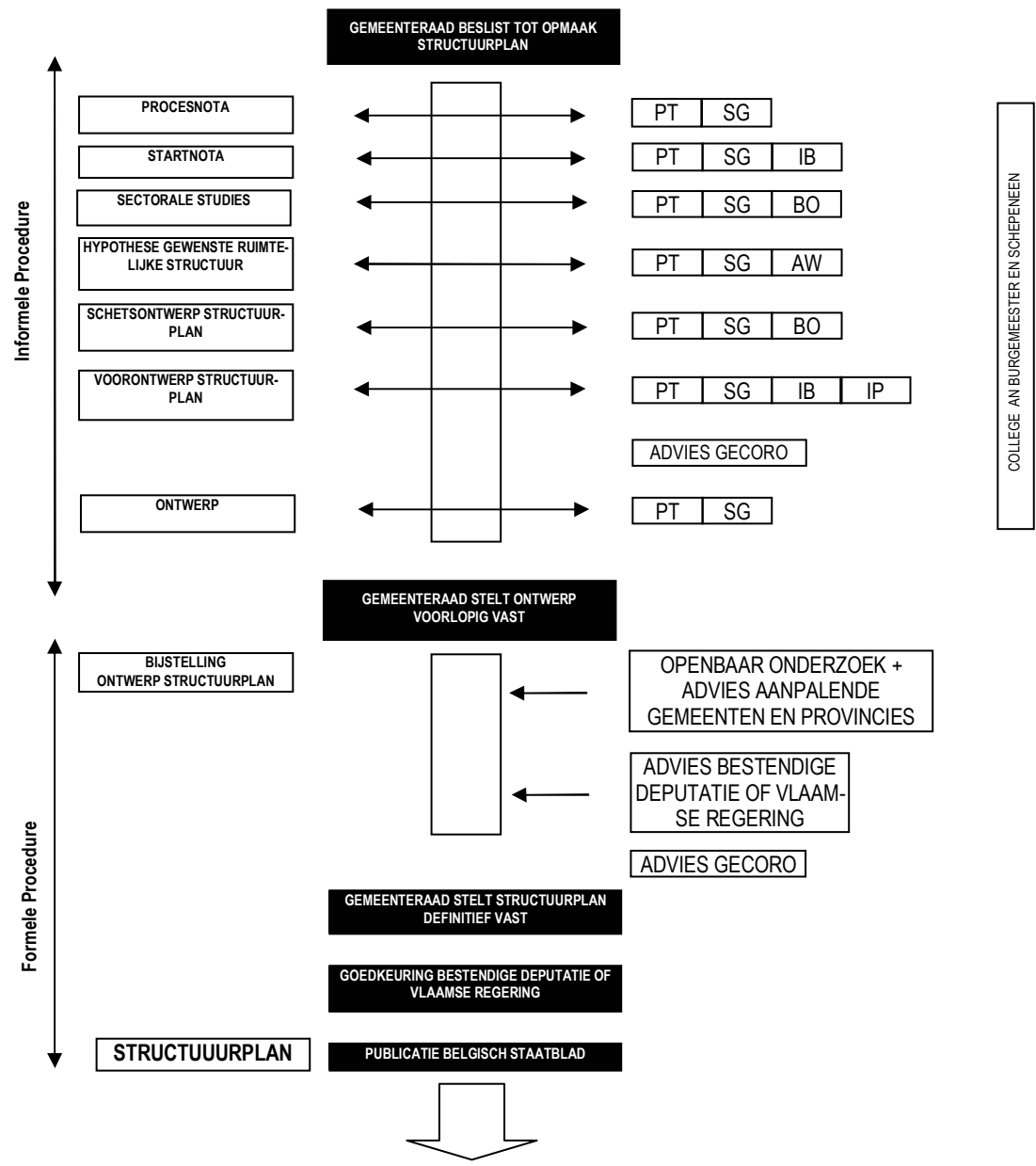
De **informele procedure** is een voorbereidende fase waarin, door onderzoek en onderling overleg, in verschillende stappen een ontwerp structuurplan opgesteld wordt. Het verloop van deze procedure is niet wettelijk vastgelegd in het planningsdecreet en wordt dus ontworpen op maat van de gemeente.

Wanneer het ontwerp structuurplan voorlopig vastgesteld wordt in de gemeenteraad, start de **formele procedure** waarin het ontwerp structuurplan via een wettelijk vastgelegde adviesprocedure wordt bijgesteld en definitief goedgekeurd.

Met het college van burgemeester en schepenen wordt er nauw overleg gepleegd tijdens het procesverloop.

Schema van procedure van het structuurplan

- PT projectteam
- SG stuurgroep
- AW ambtelijke werkgroep
- BO bestuurlijk overleg
- IB inspraakvergadering bevolking
- IP informatieve plenaire vergadering
- GECORO gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening

3.2. INFORMELE PROCEDURE

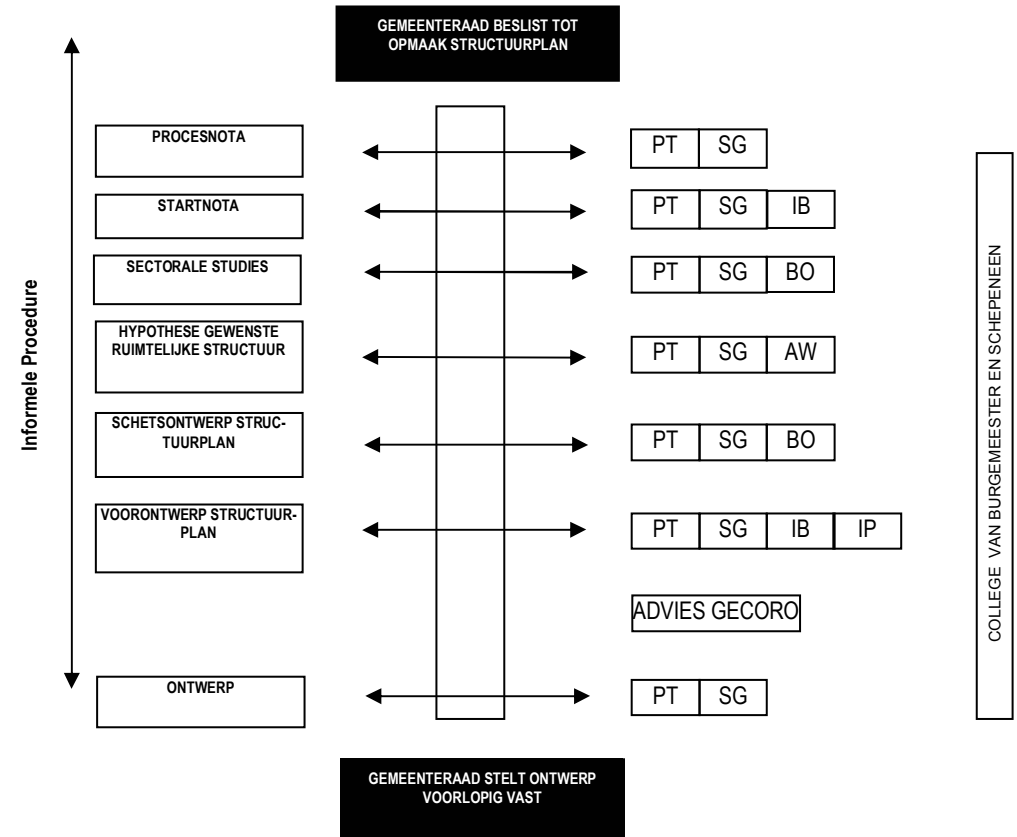
3.2.1. PROCEDURE

Tijdens de informele procedure wordt het ontwerp structuurplan opgesteld.

Dit gebeurt via een proces, dat gevoed wordt door een continue wisselwerking tussen planvorming en overleg. De planologen dragen kennis, ervaring en concepten aan en zorgen voor de opmaak van de nodige documenten. Het overleg met beleidsmensen, adviesraden en de bevolking brengt een algemeen maatschappelijk debat op gang en geeft een meerwaarde aan de planvorming. Op cruciale momenten moet het bestuur de nodige beslissingen nemen om de voortgang van het proces te bewerkstelligen.

Het verloop van informele procedure is niet wettelijk vastgelegd. Wel werd in de omzendbrief van 14 maart 1997 een voorstel gedaan betreffende de aard en inhoud van de op te stellen documenten en de organisatie van de overlegorganen.

PT	projectteam
SG	stuurgroep
AW	ambtelijke werkgroep
BO	bestuurlijk overleg
IB	inspraakvergadering bevolking
IP	informatieve plenaire vergadering
GECORO	gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening

3.2.2. OP TE MAKEN DOCUMENTEN

PROCESNOTA

Vooraleer inhoudelijke aspecten betreffende de ruimtelijke structuur van de gemeente aan bod te laten komen, wordt een korte procesnota opgesteld.

In deze nota worden de basiskenmerken van de structuurplanning verduidelijkt en wordt toegelicht op welke wijze zal worden gewerkt, welke de relatie is met bestaande plannen en projecten en op welke manier de samenwerking en het overleg zullen gebeuren. De nota beschrijft het samenwerkingsverband tussen alle betrokken partners in het communicatieproces en geeft eveneens een aanduiding van de te volgen timing.

STARTNOTA

De startnota is de eerste versie van het informatieve gedeelte van het uiteindelijke structuurplan.

Deze startnota geeft eerst en vooral een beschrijving van de bestaande ruimtelijke structuur en van het gevoerde ruimtelijk beleid. Daarbij worden de volgende aspecten onderzocht: de morfologische structuur van de gemeente en van de nabije omgeving, de open-ruimtestructuur, het intern functioneren van de gemeente (economische activiteiten, wonen, recreatie, ...) en de mobiliteit. Verder geeft de startnota een opsomming van de ruimtelijke problemen of van de maatschappelijke ontwikkelingen met ingrijpende ruimtelijke gevolgen en een beschrijving van de kwaliteiten en de potenties die binnen de gemeente kunnen gedetecteerd worden.

Daarnaast dient deze nota ook om het onderzoek te richten. Niet alles kan immers even nauwgezet worden onderzocht. In de startnota kunnen bijvoorbeeld gebieden afgebakend worden die in detail moeten worden onderzocht om in een volgende fase verder uit te werken.

Tenslotte geeft de startnota een aanzet tot visievorming en worden een aantal oplossingsrichtingen en concepten naar voor geschoven, teneinde vroegtijdig in het proces een aantal fundamentele discussies over concrete opties te voeren. Op die manier wordt beoogd het planningsproces concreet en actiegericht te ontwikkelen.

SECTORALE STUDIES

Sectorale problemen en ruimtebehoeften dienen opgenomen in het ruimtelijk structuurplan. Het ruimtelijk structuurplan vormt aldus het integratie- of referentiekader voor hun ontwikkeling.

In de omzendbrief RO 97/02 dd.14/03/1997 over het gemeentelijk structuurplanningsproces wordt voorgeschreven dat er in het informatief gedeelte van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan minstens een prognose dient uitgewerkt te worden voor de kwantitatieve behoefte aan bijkomende woningen (analyse van vraag en aanbod) en voor de kwantitatieve behoefte aan ruimte voor economische activiteiten (analyse van vraag en aanbod).

Specifiek voor Kuurne, zal in eerste instantie de kwantitatieve en kwalitatieve behoefte aan bijkomende woongelegenheden gekaderd worden binnen een deelstudie wonen. Om de behoefte van de sector natuur te kennen zal eveneens het gemeentelijk natuurontwikkelingsplan geactualiseerd worden in een deelstudie natuur en landschap. Op vraag van de gemeente kunnen bijkomend de deelstudies economie, mobiliteit en landbouw worden opgemaakt.

HYPOTHESE GEWENSTE RUIMTELIJKE STRUCTUUR

De hypothese gewenste ruimtelijke structuur is een eerste schets van het richtinggevend gedeelte van het uiteindelijke structuurplan.

Deze nota bevat de visievorming (waar men met de gemeente naartoe wil), de planconcepten die deze visie schematisch weergeven, en tenslotte de gewenste ruimtelijke structuur.

SCHETS- EN VOORONTWERP EN HET ONTWERP STRUCTUURPLAN

Deze documenten zijn de eerste, respectievelijk tweede en derde versie van het ruimtelijk structuurplan. Ze bevatten alle onderdelen, namelijk het informatieve deel (bestaande ruimtelijke structuur, knelpunten en potenties, sectorale studies), het richtinggevende deel (gewenste ruimtelijke structuur) en het bindende deel.

Dit laatste onderdeel bevat een overzicht van de acties die zullen worden uitgevoerd en het engagement hieromtrent van de betrokken partners.

3.2.3. ORGANISATIE VAN OVERLEGSTRUCTUUR

Bij de opbouw van een efficiënte overlegstructuur bij de opmaak van het structuurplan, dient ervoor gezorgd te worden dat op het gepaste moment en op gepaste wijze overleg wordt gepleegd met de aangewezen gesprekspartners.

Door alle geledingen van de bevolking bij het planningsproces te betrekken wordt structuurplanning vanuit alle gezichtspunten onder de loep genomen. Er worden meer knelpunten, visies en alternatieven naar voor gebracht. Bovendien bevordert de betrokkenheid van zoveel mogelijk gesprekspartners het bewustzijn dat iedereen zijn verantwoordelijkheid kan en moet opnemen in het huidige en toekomstige ruimtegebruik. Communicatie en overleg zijn onontbeerlijk in een 'open' planningsproces en verruimen bovendien het maatschappelijk draagvlak.

Het overleg gebeurt op vooraf bepaalde tijdstippen. In deze bundel zijn alle organisaties, instellingen, groepen of geledingen opgenomen waarmee samenwerking rond structuurplanning nodig of gewenst is.

Om te komen tot een optimale overlegstructuur wordt de (inhoudelijke) begeleiding van het procesverloop, behorende tot de taken van de ontwerper (Intercommunale Leiedal), uitgebreid met een communicatiebegeleiding door een gespecialiseerd bureau. Een onafhankelijk communicatiebureau garandeert immers een objectiever overleg.

De verzorging van de communicatie wordt geleverd door CIBE (centrum voor overheidscommunicatie vzw), waarbij de opdrachtschrijving gebeurt in samenspraak met het gemeentebestuur en de ontwerper. Tijdens drie overlegrondes (startnota, voorontwerp, ontwerp) treedt het bureau op als communicatieverantwoordelijke op de stuurgroepvergaderingen en de overlegmomenten met de bevolking. De communicatieverantwoordelijke staat in voor de praktische voorbereiding en de gespreksleiding en heeft als taak de vergaderingen zodanig te structureren dat de ontwerper zich volledig op de inhoudelijke aspecten van het plan kan concentreren.

Bij overlegmomenten met de bevolking maakt het communicatiebureau ook de synthesenota op, waarin suggesties, opmerkingen en adviezen worden verwerkt.

Bij de stuurgroepvergaderingen verzorgt het communicatiebureau de verslaggeving.

Om te komen tot een zo breed mogelijk maatschappelijk draagvlak tijdens het structuurplanningsproces worden volgende gesprekspartners voorgesteld:

PROJECTTEAM (PT)

Het projectteam is belast met de inhoudelijke planvorming van het structuurplan. Het is de motor van het planningsproces en formuleert bevindingen, visies en concepten. Het projectteam volgt tevens het verloop van het proces op en is belast met de voorbereidingen van de overleginitiatieven.

Het projectteam bestaat uit een afvaardiging van het College van Burgemeester en Schepenen, een afvaardiging van de technische dienst en een afgevaardigde van het ontwerp bureau.

Samenstelling van het projectteam:

- één afgevaardigde van het CBS, schepenen van RO: Eric Lemey
- stedenbouwkundig ambtenaar: Jaak Veys
- vertegenwoordiging intercommunale Leiedal: Jiri Klokočka, (Griet Van Waes)

Wanneer gewerkt wordt rond een specifiek thema kan het projectteam, indien nodig, worden uitgebreid met andere gemeentediensten of met externe deskundigen. Om grensoverschrijdende thema's te bespreken kunnen ook de aanpalende gemeenten in de informele procedure worden geraadpleegd.

STUURGROEP (SG)

De stuurgroep is het forum waar de georganiseerde bevolking op gemeentelijk niveau rechtstreeks in dialoog kan treden met de beleidsverantwoordelijken en deskundigen. De stuurgroep brengt advies uit over de visies, conceptelementen en voorstellen in de verschillende stappen van het planningsproces. Om de besluitvorming te optimaliseren worden aan de stuurgroep afgeronde plandocumenten ter bespreking voorgelegd. De stuurgroep wordt in de loop van het proces diverse malen uitgenodigd op een vergadering en wordt dan verzocht haar advies te geven over de voorgelegde documenten.

De stuurgroep bestaat uit het projectteam en afgevaardigden van de verschillende maatschappelijke geledingen. Ook de vertegenwoordigers van de politieke fracties in de gemeenteraad en de leden van de GECORO worden eveneens bij deze besprekingen betrokken.

Samenstelling van de STUURGROEP:

- Projectteam
- Vertegenwoordigers van de maatschappelijke geledingen

Naam	Organisatie
. Dhr. Lieven Viaene	Spes Nostra
. Dhr. Christiaan Byn	Sportraad Kuurne
. Dhr. Lucien Monserez	CSC
. Dhr. Eric Vanderpe	De Vlasbek

. Dhr. Filip Moreau	Unizo afd. Kuurne
. Dhr. Urbain Van de Parre	Kuurnse Cultuurraad
. Dhr. Edwin Decock	Willemsfonds Kuurne
. Dhr. Davis De Bosschere	Cuerna
. Dhr. Germain Callens	Comité Seizoenwijk
. Dhr. Cedric Callens	ACW Kuurne
. Dhr. Gabriël Verschaeve	Vlas-Vriendenkring
. Dhr. Gilbert Devos	BGJG
. Dhr. Freddy Verhaeghe	CM Ziekenzorg
. Dhr. Luc Dewulf	Landelijke Gilde St. Katrien
. Dhr. Pol Creupelandt	Landelijke Gilde St. Katrien
. Dhr. Frank Messely	Feestcomité St. Katrien
. Dhr. James Demunck	De Rijzende ster
. Dhr. Dirk Rommens	Davidfonds Kuurne
. Mevr. Sofie Staelraeve	Karina
. Dhr. Willy Houthoofd	LSW Kuurne
. Dhr. Antoon Vandewiele	Basisschool St. Katrien
. Dhr. Jean-Pierre Deryckere	Werkgroep Vakantiegoegens
. Dhr. Christian Huys	Vrij Kleuter- en Lager Onderwijs Kuurne
. Mevr. Ann Vanmarcke	KVLV

- GECORO

- Vertegenwoordigers politieke fracties : gemeenteraad

. Voor KARTEL

Dhr. Carl Vereecke, Burgemeester

Dhr. Germain Vandersompele, Schepen

Dhr. Eric Lemey, Schepen

Dhr. Rik Boeckart, Schepen

Dhr. Johan Deylgat, Schepen

Mevr. Christine Decorte, raadslid

Dhr. Roger Handekyn, raadslid

Dhr. Frans Maertens, raadslid

Dhr. André Vandenbogaerde, raadslid

Mevr. Nora Couvreur, raadslid

. Voor SP

Dhr. Francis Watteeuw, Schepen

Mevr. Viviane Carlier, raadslid

Dhr. André Vanderbeken, raadslid

. Voor AGALEV

Dhr. Frans Ramon, raadslid

. Voor CD&V

Dhr. Etienne Vancoppenolle, raadslid

Dhr. Francis Benoit, raadslid

Mevr. Ann Messelier, raadslid

Mevr. Kaat Debruyne, raadslid

Dhr. Werner Delneste, raadslid

. Voor VISIE

Mevr. Sabine Christiaens, raadslid

Dhr. Norbert Debaveye, raadslid

Dhr. Eddy Handsame, raadslid

Dhr. Dries Vandekerckhove, raadslid

De stuurgroep wordt gemodereerd door de communicatieverantwoordelijke.

Als er gewerkt wordt rond een specifiek thema, kan de stuurgroep uitgebreid worden met andere adviesorganen. Ook bij belangrijke proceduristappen kan de stuurgroep uitgebreid worden met belanghebbenden, zoals gemeentelijke ambtenaren en vertegenwoordigers van naburige gemeenten.

AMBTELIJKE WERKGROEP (AW)

Het centraal overleg met de externe beleidssectoren wordt georganiseerd binnen een ambtelijke werkgroep. Deze werkgroep bestaat uit personen die beroepshalve bij het project betrokken zijn: afgevaardigden van het College, van de gemeentelijke administratie, van de gewestelijke en provinciale diensten ruimtelijke ordening en van andere externe overheden. Ook het projectteam maakt deel uit van de ambtelijke werkgroep.

De ambtelijke werkgroep stuurt en controleert het proces vanuit de diverse beleidsvisies. Zij bespreekt de tussentijdse documenten, de verschillende voorstellen, stuurt de voorstellen zo nodig bij en brengt extra informatie aan. Tijdens het proces koppelt de ambtelijke werkgroep regelmatig terug naar de betrokken besturen, overheidssectoren en politiek verantwoordelijke instanties.

Volgende groepen worden uitgenodigd om deel te nemen aan de ambtelijke werkgroep:

- Provinciebestuur West-Vlaanderen – Afdeling Ruimtelijke Planning – Brugge
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – AROHM, afdeling Woonbeleid
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – AMINAL, afdeling Land, buitendienst Brugge
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – AMINAL, afdeling Natuur, buitendienst Brugge
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – AMINAL, afdeling Bos en Groen, buitendienst Brugge
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – AMINAL, afdeling Milieuvergunningen, buitendienst Brugge
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – administratie Economie
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – AROHM, afdeling Monumenten en Landschappen
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – AWV, afdeling Wegen West-Vlaanderen
- VVM De Lijn – entiteit West-Vlaanderen – Oostende
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij - West-Vlaanderen (GOM W-VI)
- A.W.Z. - Gent, afdeling Bovenschelde

Er wordt verwacht dat de leden van de ambtelijke werkgroep actief deelnemen aan het planningsproces en op de vergaderingen verantwoordelijkheden nemen inzake materies die hen aanbelangen.

De hypothese van gewenste ruimtelijke structuur en het voorontwerp structuurplan zullen ter advies voorgelegd worden aan de ambtelijke werkgroep.

BESTUURLIJK OVERLEG (BO)

Op welbepaalde momenten wordt afzonderlijk bestuurlijk overleg voorzien met de afgevaardigden van AROHM - afdeling ruimtelijke planning en van AROHM - afdeling ROHM West-Vlaanderen.

Dit overleg heeft plaats vóór de beslissingsmomenten over afgewerkte documenten en heeft tot doel na te gaan of de gevolgde werkwijze conform is met het planningsdecreet. Het bestuurlijk overleg moet tevens zorgen voor de afstemming van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen.

Het bestuurlijk overleg zal plaatsvinden bij het informatief gedeelte en bij het schetsontwerp structuurplan.

OVERLEG MET DE BEVOLKING (IB)

De informatie-uitwisseling met de bevolking zorgt ervoor dat elke geïnteresseerde inwoner op de hoogte blijft van het structuurplanningsproces. De door de bevolking verstrekte informatie, ideeën en verwachtingen kunnen verwerkt worden in het structuurplan.

Deze informatie-uitwisseling wordt georganiseerd door middel van nieuwsbrieven en inspraakvergaderingen.

Op drie momenten in het structuurplanningsproces wordt het overleg opengetrokken naar alle belangstellenden in de gemeente. Telkens naar aanleiding van een inspraakvergadering zal er een nieuwsbrief verschijnen.

Het eerste overlegmoment is de denkdag. Het is een open discussiemoment waarvan de resultaten als subjectieve gegevens worden toegevoegd aan de startnota.

Het zwaartepunt in het overleg ligt in de fase van het voorontwerp. Een toelichting en bespreking van het voorontwerp met de ruime bevolking wordt gepland op een toetsingsdag.

Tenslotte wordt tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerp een informatie- en inspraakvergadering georganiseerd om te voldoen aan de verplichtingen opgelegd in het decreet.

De overlegmomenten met de bevolking worden gemodereerd door de communicatieverantwoordelijke. De redactie van de infofolder met de resultaten van de denkdag en de opmaak van een katern in het gemeentelijk informatieblad na de toetsing, worden door de communicatieverantwoordelijke opgemaakt.

GEMEENTELIJKE COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING

De samenstelling van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (GECORO) is goedgekeurd op 27 maart 2001.

Leden van de GECORO:

	Effectief lid	Plaatsvervanger
. voorzitter-deskundige	Dhr. Marc Devolder	
. 2de deskundige	Dhr. Walter Bostoën	Dhr. Ronny Baert
. 3de deskundige	Dhr. Jiri Klokočka	Mevr. Lieve Creupelant
. voor de milieuverenigingen	Dhr. Maarten Tavernier	Dhr. Paul Tavernier
. voor de landbouw	Dhr. Carlos Dendauw	Dhr. Pol Creupelant
. voor de handelaars en zelfstandigen	Dhr. Alexander Rosseel	Dhr. Staf Vanluchene
. voor de werkgevers en industrie	Dhr. Raphaël Ghekiere	Dhr. Lieven Ghekiere
. voor de werknemers	Dhr. Jean-Pierre Nys	Dhr. Geert Debevere
. voor de werknemers	Dhr. Bruno Vanden Broucke	Dhr. Dirk Roobroeck

De GECORO zal formeel advies uitbrengen zoals voorzien in het decreet van 18 mei 2000 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

De leden van de GECORO maken deel uit van de stuurgroep en worden op die manier zeer nauw bij het structuurplanningsproces betrokken.

3.3. FORMELE PROCEDURE

De officiële procedure start bij de voorlopige vaststelling van het ontwerp structuurplan door de gemeenteraad, na advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.

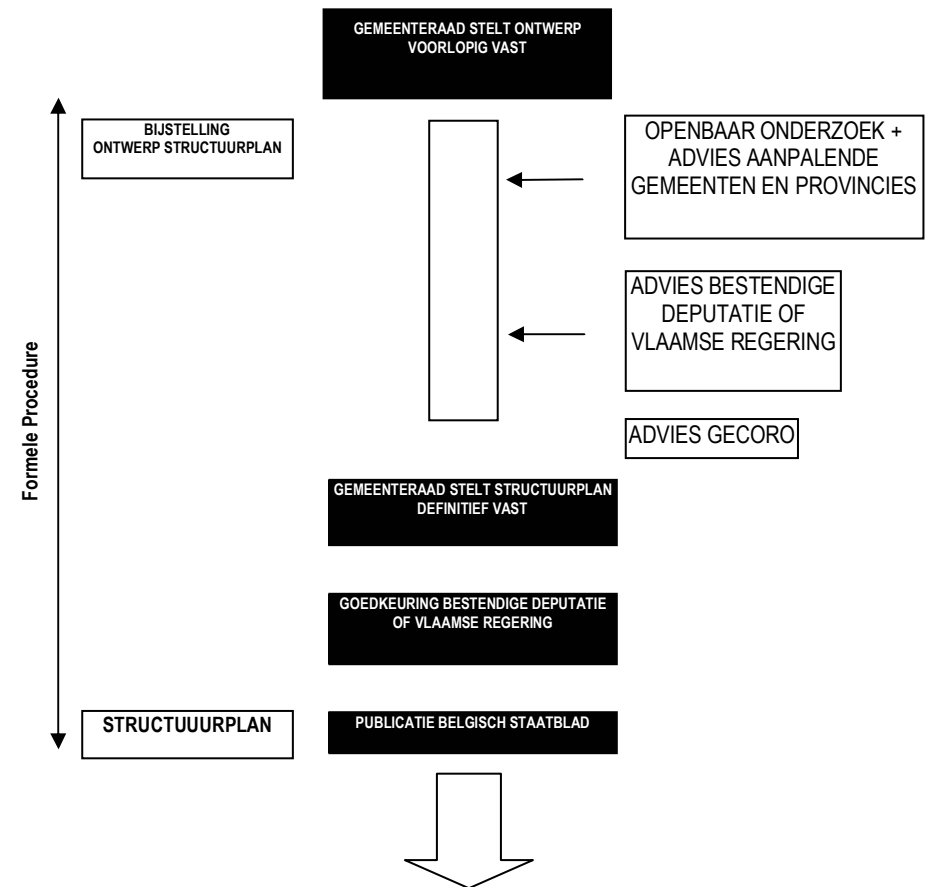
Conform het planningsdecreet wordt binnen de 30 dagen na deze voorlopige vaststelling een openbaar onderzoek georganiseerd. Dit wordt aangekondigd door aanplakking, een publicatie in het Belgisch Staatsblad en een advertentie in twee dagbladen. Het openbaar onderzoek houdt in dat de bevolking de gelegenheid krijgt om gedurende 90 dagen het document in te kijken en opmerkingen of bezwaren kenbaar te maken bij de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Daarbij is minimum één informatie- en inspraakvergadering wettelijk voorzien en wordt advies gevraagd aan de raden van de aanpalende gemeenten en van de aanpalende provincies in het Vlaamse Gewest.

Na de officiële procedures van het openbaar onderzoek, de inspraakvergadering en het advies van aanpalende gemeenten en provincies, worden de bezwaren van het openbaar onderzoek behandeld door de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Deze verstrekt tevens advies aangaande het in overeenstemming zijn van het ontwerp structuurplan met het Provinciaal Structuurplan.

Indien het Provinciaal Structuurplan West-Vlaanderen nog niet voltooid is, wordt het advies van de Vlaamse Regering ingewonnen, die zich laat adviseren door de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening en die de conformiteit controleert met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Na deze adviezen wordt het ontwerp structuurplan, indien nodig, aangepast en definitief vastgesteld, eerst door de gemeenteraad, later door de Vlaamse Regering. Het definitief vastgestelde structuurplan gaat van kracht na publicatie in het Belgisch Staatsblad.

De tijdsduur van deze formele besluitvormingsprocedure wordt geraamd op minimaal 8 à 9 maanden.

4. TIMING INFORMELE PROCEDURE

PROCESNOTA . projectteam - instapvergadering . projectteam → omtrent procesnota . projectteam → omtrent info bevolking . college burgemeester en schepenen . info bevolking - denkvond	07.11.2001 27.11.2001 08.01.2002 28.02.2002
SECTORSTUDIES . projectteam → omtrent wonen . projectteam → omtrent economie (inleiding) . projectteam → omtrent landbouw . projectteam → omtrent natuur en landschap . college burgemeester en schepenen . stuurgroep . stuurgroep . stuurgroep	23.10.2002 04.12.2002 08.01.2002 08.01.2002 26.04.2002 2002 25.09.2002 14.11.2002 16.12.2002
STARTNOTA . college burgemeester en schepenen . projectteam . stuurgroep	04.12.2002 15.01.2003 27.01.2003
HYPOTHESE GEWENSTE RUIMT. STRUCTUUR SCHETSONTWERP STRUCTUURPLAN . projectteam (omtrent algemene visie)	26.03.2003 04.04.2003 15.05.2003 27.05.2003 25.06.2003

. stuurgroep . stuurgroep . ambtelijke werkgroep (adviesvraag) . adviezen ingewonnen . overleg met de aanpalende gemeenten	08.09.2003 15.09.2003 19.09.2003 31.12.2003 11.05.1999 05.11.2001 02.11.2002 05.06.2003 12.11.2003 11.12.2003
bestuurlijk overleg omtrent schetsontwerp	29.10.2003
VOORONTWERP STRUCTUURPLAN . projectteam > omtrent economie . stuurgroep > omtrent economie . projectteam . stuurgroep > globaal plan . informeel advies GECORO . projectteam . college burgemeester en schepenen . plenaire vergadering . projectteam	23.01.2004 18.02.2004 02.09.2004 19.10.2004 30.11.2004 13.01.2005 19.01.2005 21.04.2005
. ADVIES GECORO	16.02.2006
. projectteam over het uitgebrachte adviezen . aanpassen voorontwerp > ontwerp . CBS Kuurne - goedkeuring GRS	17.03. 2006 maart 2006 08.03. 2006

5. TIMING FORMELE PROCEDURE

ONTWERP STRUCTUURPLAN . gemeenteraad Kuurne – voorlopige aanneming . overmaken bundels voor openbaar onderzoek . openbaar onderzoek . infovergadering bevolking . overmaken bundels aanpalende gemeenten . advies PROCORO . behandeling alle adviezen door de GECORO . behandeling bezwaarschriften GECORO . projectteam aanpassingen GRS . aanvraag subsidie voor opmaak GRS	28.03. 2006 06.04. 2006 13.04.2006 t/m 12.07.2006 08.05.2006 22.05. 2006 06.07.2006 07.09.2006 07.09.2006 25.10.2006 november 2006
DEFINITIEVE VASTSTELLING GRS . definitieve aanneming door de gemeenteraad . overmaken definitieve bundels naar de provincie en het Vlaams gewest . beslissing Bestendige deputatie – goedkeuring GRS Kuurne . bekendmaking van de beslissing Bestendige deputatie in het Staatsblad	29.11.2006 december 2006

Deze timing zal, naargelang het proces vordert, aangevuld en gedetailleerd worden. De verschillende besprekingen die gevoerd worden geven een beeld weer van hoe het proces tot stand is gekomen en hoe het verlopen is. Belangrijke beleidskeuzes, welke een veranderende weerslag zullen hebben op de ruimtelijke structuur van Kuurne, moeten worden besproken op de overlegmomenten. Het is dan ook waarschijnlijk dat delicate keuzes een vertraging van het proces kunnen inhouden. Hernemen van delen van de nota of het herzien van deelstudies, na het bestuurlijke overleg, kunnen eveneens de hierboven geschetste timing wijzigen.